መጽሐፈ ምሥጢር

ቅዱስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ እንደደረሱት
(1357 ዓ/ም - 1417 ዓ/ም)

ግእዝና አማርኛ

ትርጉም

በመምህር ሕሩይ ኤርምያስ

© 2001 ዓ/ም ቅዱስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫና ቅዱስ አባ በጸሎተ ሚካኤል አንድነት ገዳም

ይኸን መጽሐፈ ምሥጢር በመባል የሚታወቀው መጽሐፍ በታላቁ ኢትዮጵያዊ ሊቅ ከዛሬ ስድስት መቶ ዓመት በፊት ተደርሶ ወደ አማርኛ በመተርጉም ለንባብ ያበቃው ጻድቁ የመሠረቱትና መጽሐፉን የጻፉበት የደብረ ባሕርይ ጋሥጫ ገዳም ነው።

ምዕራፍ ፪

ዘብርሃናት ምንባብ

፩ በስመ ሥሉስ ቅዱስ ኅቡረ ህላዌሁ
ዘኢይትፈለጥ ወኢይቶሳሕ ዘአሐደ ይሰገድ
ወአሐደ ይሴባሕ ዲበ ሠረገላ ነፋሳት ዐውደ
ፀሐይ ዘይዌጥሕ ዘያሠርቆ በኅዋኅወ ሰማይ
ኃይለ ነፋስ እንዘ ይነፍሕ ወነበልባለ ፀሐይ እንዘ
ይትራዋሕ ወለዐውደ ቀመሩ ለወርኅ ዘይዌስኮ
ብርሃነ ለለጽባሕ እስከ ይመልዕ ጥንቁቀ በዕለተ
ገሐህ እምከርሠ ደመናት ነጠብጣበ ዝናማት ዘይ
ቀድሕ ጸዳለ መባርቅት እንዘ ይትጋዋሕ ወቃለ
ነጐድጓድ እንዘ ይኬልሕ፡ሎቱ ስብሐት ለመኰ
ንነ ኵሉ ፍጥረት ለዓለመ ዓለም አሜን
ወአሜን።

፪ ንጽሕፍ እንከ ዘለፉሁ ለአቡርዮስ ዘይቤ
አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ዘዘዚአሁ። እፎኬ
ደፈርከ ኦ አቡርዮስ ከመ ትብል አብሂ በምኵናኑ
ወበሥርዓቱ ወልድሂ በምኵናኑ ወበ ሥርዓቱ
መንፈስቅዱስሂ በምኵናኑ ወበሥ ርዓቱ።

፫ መቅድመሰኬ ፍታሕ ላዕለ ርእስከ።
ወእመሰ ፫ ሥርዓተ ሥላሴ መኑኬ ፈጠረከ
ወመኑኬ ገብረከ። ትብልኑ አብ ፈጠሮ ለርእስየ
ወወልድ ለሐኮ ለእዴየ ወመንፈስቅዱስ አጽንዖ
ለእገርየ።

፬ ናሁኬ ገበርከ ፍልጠተ ውስተ መልክዕከ።
ወካዕበመ ትብልኑ አብ አምላከ ሥጋየ ወወልድ
አምላከ ነፍስየ ወመንፈስቅዱስ አምላከ አዕጽ
ምትየ ወአሥራውየ።

፭ ናሁኬ ዘረውከ ርእሰከ በከመ ዘረውከ
ጽምረተ ሥላሴ።ወዓዲመ ትብልኑ ከመ አብ
ሰማያተ ገብረ ወወልድኒ ምድረ ሣረረ። ወመንፈ
ስቅዱስሂ አቀመ ባሕረ። ወእመሰ ዘንተ ትብል
ኮንከ ሱታፌ ትምህርቶሙ ለማርያን፡ እስመ
ይቤልዎ ነገሥተ አረሚ ለቅዱስ እግዚአብሔር
ጊዮርጊስ አእምር ጊዮርጊስ ከመ አጵሎን
ሰማያተ ገብረ ወኤራቅሊስ ምድረ ሣረረ ሰቀምድ
ሮስ ወአቴና ፀሐየ ሠርዐ ወአርዌውስ ወሶፎ
ባሕረ አቀሙ። ናሁኬ ኮንከ መትልወ ትምህር
ቶሙ ለረሲዓን ወከፈልኮ ለጽምረተ ሥላሴ ከመ
አማልክተ አሕዛብ።

፮ ሰብልያኖስ ቶስሐ ሥላሴ በኢያእምሮ።
ወአንተኒ ዘረውከ ሥላሴ በኢለብዎ። ሰብልያኖስ
ወአንተኒ ዘረውከ ሥላሴ በኢለብዎ። ሰብልያኖስ
ኀበረ ሥርዐተ ምስለ ተንበላት ወአንተሂ ኀበርከ
ሥርዓተ ምስለ መምለክያነ ጣዖት ለእለሰ ብዙኅ
አማልክቲሆሙ ብዙኅ አጋንንቲሆሙ።

ምዕራፍ ሁለት

የብርሃናት ምንባብ

፩ በህልውና አንድ በሆነ በማይለወጥና
በማይጨመርበት በአንድነት በሚሰገድለት በአን
ድነትም በሚመሰገን የነፋስን ኃይል እየነፈሰ
የፀሐይም ነበልባል እየተርገበገበ የፀሐይን ክበብ
በነፋሳት ሠረገላ በሚከምር በሰማይ መስኮቶች
በነፋሳት ሠረገላ በሚከምር በሰማይ መስኮቶች
ም በሚያወጣው ለጨረቃም ዐውደ ቀመር ፈጽ
ሞ እስኪመላ ድረስ በብርሃን ቀን በየጠዋቱ ብር
ሃንን በሚስልበት የመብረቆች ብልጭታ ሲያ
በራ የነጐድጓድም ድምጽ ሲጮህ የዝናብ ጠብታ
ዎችን ከደመናዎች ማኅፀን በሚቀዳ በሥሉስ
ቅዱስ ስም ለፍጥረታት ሁሉ ገዥ ለእርሱ ምስ
ጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን

፪ እንግዲህ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም
ለየራሳቸው ናቸው ያለ የአቡርዮስን ተግሣጽ እን
ጽፋለን። አቡርዮስ ሆይ አብ በአገዛዙና በሥር
ዓቱ ጸንቶ ይኖራል፡ወልድም በአገዛዙና በሥር
ዓቱ ጸንቶ ይኖራል መንፈስቅዱስም በአገዛዙና በሥ
ርዓቱ ጸንቶ ይኖራል ትል ዘንድ እንደምን ደፈርህ።

፫ አስቀድመህ በራስህ ፍረድ የሥላሴ ሥር
ዓት ሦስት ከሆነ ማን ፈጠረህ ማንስ አበጀህ።
አብ ራሴን ፈጠረው ወልድም እጄን አበጀው
መንፈስቅዱስም እግሬን አጸናው ትላለህን።

፬ እነሆ በመልክህ መለያየትን አደረግህ
ሁለተኛም አብ የሥጋዬ አምላክ ነው ወልድም
የነፍሴ አምላክ ነው መንፈስቅዱስም የአጥቶቼና
የሥሮቼ አምላክ ነው ትላለህን።

፭ እነሆ የሥላሴን አንድነት እንደበተንህ
ራስህን በተንህ።ዳግመኛም አብ ሰማያትን እንደፈ
ጠረ ወልድም ምድርን እንደፈጠረ መንፈስቅዱ
ስም ባሕርን እንዳቆመ ትናገራለህን ይህንንስ
ካልህ የጠንቋዮች ትምህርት ማኅበርተኛ ሆንህ
የአረማውያን ነገሥታት የእግዚአብሔርን ቅዱስ
ጊዮርጊስን ጊዮርጊስ ሆይ አጵሎን ሰማያትን እን
ደፈጠረ ኤራቅሊስም ምድርን እንደሠራ ሰቀማን
ድሮስና አቴናም ፀሐይን እንደፈጠሩ አርዌውስና
ሶፎ ባሕርን እንዳቆሙ ዕወቅ አሉት።እነሆ
የዝንጉዎችን ትምህርት የምትከተል ሆንህ የሥላሴን
ም አንድነት እንደ አሕዛብ አማልክት ከፈልኸው።

፮ ሰብልያኖስ ባለማወቅ ሥላሴን ቀላቀለ
አንተም ባለማስተዋል ሥላሴን ትበትናለህ።
ሰብልያኖስ ከእስላሞች ጋር በሥርዓት ተባበረ
አንተም ጣዖት ከሚያመልኩ ጋር በሥርዓት ተባበርህ
አማልክቶቻቸው ብዙ ለሆኑት አጋንቶቻቸውም ብዙ
ናቸው።

፯ ለሰብልያኖስ ዘለፈቶ ቅድስት ኦሪት ሶበ
ትነግር እንዘ ትብል ይቤ እግዚአብሔር ንግበር
ሰብአ በአርያነ ወበአምሳሊነ፡፡ ወለከሂ ዘለፈተከ
ሶበ ታየድዕ እንዘ ትብል ስማዕ እስራኤል ፩
እግዚአብሔር አምላክከ ኢኮነ ፪ ወኢ፫ ፡፡ ዘንተ
ዘይቤ አኮ ከመ ያጽርዕ ትሥልስተ አላ ከመ
ያስተዋኅድ ጽምረተ ሥላሴ፡፡ ዘፍ፩፥፳፮ ዘዳ ፮፥፬

፰ ለሰብልያኖስ አውቀይነ ልሳኖ ሶበ
ንብል በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ
በበግጻዌሁ ወለከሂ ፈጸምነ አፉከ ሶበ ንብል ፩
አምላክ በህላዌሁ፡፡ ለሰብልያኖስ ዘለፍናሁ ከመ
ኢያሰተዋሕድ ግጻዌ መለኮት ወለከሂ ከላዕናከ
ከመ ኢታስተባዕድ ሥላሴ፡፡ ኦ አቡርዮስ እፎኬ
ትከፍሎ ለዘኢይተከፈል ወእፎ ትሌልዮ ለዘኢ
ይትሌለይ፡፡ ኦ አቡርዮስ እፎ ትነፍቆ
ለዘኢይትነፈቅ ወእፎ ትዘርዎ ለዘኢይዘረው፡፡

፱ ኦ አቡርዮስ እፎ ታስተባዕድ
ለዘኢይትበዐድ ወእፎ ታስተርሕቅ ለዘኢይ
ርሕቅ፡፡ ኦ አቡርዮስ እፎኬ ትብል ነኪር ፩ እም
፩ ወይትፈለጥ ካለዑ እምሣልሱ፡፡ ሠፀርከ ርእሰ
ከ በሰይፈ መለኮት ወመተርከ ልሳነከ በመጥ
ባሕተ ወንጌል፡፡ ትብልኑ በእንተ አብ ወወልድ
ወመንፈስቅዱስ ከመ እሳት ወነፋስ ወማይ፡፡
እመሂ ሰመይኮሙ እሳተ ፩ ውእቱ እሳተ ሕይ
ወት ዘያውዒ ሦከ ኃጢአቶሙ ለመሀይምናን፡፡
ወእመሂ አስተማሰልኮሙ በነፋስ ፩ መንፈስ
እሙንቱ ህላዌሆሙ ዘኢይትገሠስ፡፡ ወእምሂ
አስተማሰልኮሙ በቀላየ ማይ ፩ ውእቱ ባሕረ
ምሕረት ዘበስመ ዚአሁ ተጠመቅነ፡፡

፲ ኢተነሊ ላዕለ ሥርዓተ ሥላሴ በግዕዘ
፫ ጠባይዕ ዘዘከርናሆሙ ዘ፩ ውዑይ ወ፩ ቈሪር
ወ፩ ርጡብ፡፡ በከመ አብ ፀሐይ ዘዘልፈ ያበርህ
ወልድኒ ፀሐይ ዘዘልፈ ያበርህ ዲበ ቅዱሳን
መንፈስቅዱስኒ ፀሐይ ዘያሠረግዋ ለቤተ
ክርስቲያን፡፡

፲፩ ወበከመ አብ ይነብር ዲበ ሠረገላ
ኪሩቤል ወልድኒ ይነብር በየማኑ ዲበ ፬ እንስ
ሳሁ ወከመ ወልድ ይነብር ዲበ እንስሳሁ
መንፈስቅዱስሂ ይሤለስ ዲበ መንበረ ስብሐ
ቲሁ፡፡

፲፪ ወበከመ አብ ለሐኮ ለአዳም ወልድኒ
ገብሮ በአርአያሁ ወበአምሳሊሁ፡፡ ወበከመ ወልድ
ገብሮ በአርአያሁ ወበአምሳሊሁ መንፈስቅዱስሂ
ፈጠሮ በመልክዐ ዚአሁ፡፡ወበከመ አብ አስተንፈሰ
በአፈ ነቢያት ወይቤ ወለድኩከ እምከርሥ እም
ቅድመ ኮከበ ጽባሕ፡፡ ወካዕበ ይቤ በአፈ
ኢሳይያስ ናሁ ይሌቡ ቍልዔየ ይትሌዓል ወይከ

፯ ሰብልያኖስን የከበረች ኦሪት እግዚአብ
ሔርም አለ ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን
እንፍጠር አለ ብላ በተናገረች ጊዜ ዘለፈችው፡
አንተንም እስራኤል ሆይ ስማ አምላክህ አንድ
ነው ሁለት ወይም ሦስት አይደለም ብላ በተና
ገረች ጊዜ ዘለፈችህ፡፡ይህንን ያለው የመለኮትን
ሦስትነት ሊያጠፋ አይደለም የሥላሴን አንድነት
ያስማማ(አንድ ያደርግ) ዘንድ ነው እንጂ፡፡
ዘፍ፩፥፳፮ ዘዳ ፮፥፬

፰ በየአካሉ በአብና በወልድ በመንፈስ
ቅዱስም ስም ባልን ጊዜ የሰብልያኖስ አንደበቱን
ቆረጥን በባሕርዩ አንድ አምላክ ባልንም ጊዜ
የአንተን አፍ ዘጋን የመለኮትን አካል አንድ እን
ዳይል ሰብልያኖስን ገሠጽነው፡፡አንተንም ሥላሴን
እንዳትለይ ከለከልንህ፡፡አቡርዮስ ሆይ የማይከፈለ
ውን እንደምን ትከፍለዋለህ የማይለይ እርሱን
እንደምን ትለየዋለህ፡አቡርዮስ ሆይ የማይከፈለ
ውን እርሱን እንደምን ትከፍለዋለህ የማይበተነ
ውን እንደምን ትበትነዋለህ፡፡

፱ አቡርዮስ ሆይ የማይለይ እርሱን እንደምን
ትለየዋለህ የማይርቀውን እንደምን ታርቀዋለህ፡፡
አቡርዮስ ሆይ እንደምን አንዱ ከአንዱ ልዩ ነው
ሁለተኛውም ከሦስተኛው ይለያል አልህ፣
ራስህን በመለኮት ሰይፍ ቆረጥህ ምላስህን
በወንጌል ካራ ቆረጥኸው፡፡ አብና ወልድ መንፈስ
ቅዱስንም እንደ እሳትና ነፋስ እንደ ውኃም
ናቸው ትላለህን፣ እሳትም ካልህቸው የምእመና
ንን የኃጢአታቸውን እሾህ የሚያቃጥል አንድ
የሕይወት እሳት ናቸው፡፡በነፋስም ብትመ
ስላቸው አካላቸው የማይዳሰስ አንድ መንፈስ
ናቸው፡፡ በቀላይ ውኃ ብትመስላቸው በስሙ
የተጠመቅን አንድ የምሕረት ባሕር ነው፡፡

፲ አንዱ የሚያቃጥል አንዱም የሚቀዘቅዝ
አንዱም ርጥበት ባለው በጠቀስነው ሦስት
ጠባያት ባሕርይ የሥላሴን ሥርዓት አታስብ፡
አብ የማይጠልቅ ፀሐይ እንደሆነ ወልድም
ዘወትር በቅዱሳን ላይ የሚያበራ ፀሐይ
ነው፡፡ወልድ ዘወትር በቅዱሳን ላይ የሚያበራ
ፀሐይ እንደሆነ መንፈስቅዱስም ቤተክርስቲያንን
የሚያስጌጣት ፀሐይ ነው፡፡

፲፩ አብ በኪሩቤል ሠረገላ እንደሚቀመጥ
ወልድም በቀኙ በአራቱ እንስሳ ላይ ይቀመጣል
ወልድ በአራቱ እንስሳው ላይ እንደሚቀመጥ
መንፈስቅዱስም በምስጋና ዙፋኑ ላይ በሦስትነት
ይመሰገናል፡፡

፲፪ አብ አዳምን እንዳበጀው ወልድም
በመልኩና በምሳሌው ፈጠረው መንፈስቅዱስም
በመልኩ ፈጠረው፡፡ አብ በነቢያት አንደበት
የአጥቢያ ኮከብ ሳይፈጠር አስቀድሞ ከሆድ
ወለድሁህ ሁለተኛም በኢሳይያስ አፍ እነሆ
ወዳጄ ያስተውላል ከፍ ከፍ ይላል ይከብራል

ብር ወያነክሩ አሕዛብ በእንቲአሁ። ወካዕበመ ይቤ አነ እከውኖ አባሁ ወውእቱኒ ይከውነኒ ወልድየ።በአፈ ሆዝያን ይቤ እም ግብጽ ጸዋዕክዎ ለወልድየ። ዝ ስምዐ አብ በእንተ ወልዱ ዘበነቢያቲሁ ዘተየድዐ። መዝ፪፥፯ ሆሴ፲፩፥፩

፲፫ ወካዕበመ ወልድሂ አስተንፈሰ በአፈ ነቢያቲሁ በእንተ አቡሁ ወይቤ እግዚአብሔር ይቤለኒ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ ሰአል እምኔየ እሁበከ አሕዛበ ለርስትከ ወምኩናኒከኒ እስከ አጽናፈ ምድር።በእንተ ርእሱኑ ይነግር በእንተ ሕማማቲሁ እንዘ ይብል ተካፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ ወተዐፀዉ ዲበ ዓራዝየ። ወካዕበ ይቤ ቀነዉኒ እደውየ ወእገርየ ወኖለቁ ኩሎ አዕጽምትየ፤ወካዕበመ ይቤ ወወደዩ ሐሞተ ውስተ መብልዕየ፡ ወአስተዩኒ ብሒአ ለጽምእየ። መዝ ፳፩፥፲፮

፲፬ በአፈ ኢሳይያስኒ ይቤ ወመጠውኩ ዘባንየ ለመቅሠፍት ወመላትሕየ ለጽፍዓት ወኢሜጥኩ ገጽየ እምኅፍረተ ምራቅ።ዝ ስምዐ ቃሉ ለወልድ በእንተ ርእሱ ወበእንተ አቡሁ ዘተየድዐ በአፈ ነቢያቲሁ።ወበእንተ መንፈስቅዱስሂ ይነግር እንዘ ይብል መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌየ ዘቀብዐኒ እዜንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ እስብክ ግዕዛነ ለፂውዋን። ዝሰ ቃለ ተነብዮ በእንተ መንፈስቅዱስ ዘወረደ ላዕሌሁ በርእየተ ርግብ። ኢሳ፷፩፥፩-፫

፲፭ እዜንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ ብሂል ከመ እኩን መምህረ ለአሕዛብ እስመ አሕዛብ በመዋዕለ ትካት ነዳያን እምቃለ እግዚአብሔር ግዑራን እምሕገ ኦሪት። ወእስብክ ግዕዛነ ለፂውዋን ብሂለ ለእለ ተፄወው እም አምልኮ እግዚአብሔር ውስተ አምልኮ ጣዖት። ወካዕበመ ይቤ በእንተ መንፈስቅዱስ ላዕለ አግብርትየ ወአእማትየ እሠውጥ እምነ መንፈስየ ዲበ ኩሉ ዘሥጋ ወእሁብ ትእምርተ በሰማይ በላዕሉ ወመንክረ በምድር በታሕቱ። ዝኒ ቃለ ተነብዮ ዘኢዩኤል በእንተ መንፈስቅዱስ ዘወረደ ላዕለ ሐዋርያት በጽርሐ ጸዮን ወላዕለ እሙሂ ለኢየሱስ ወላዕለ አንስትኒ እለ ተለዋሁ ወተልእክዋሁ በንዋዮን። ወመንፈስቅዱስ አስተንፈሰ በአፈ ነቢያት ወይቤ አነ አስተባዛኅኩ ራእየ ነቢያት ወበእደ ነቢያት ተመሰልኩ። ኢዩ፪፥፳፰

፲፮ ወካዕበ ይቤ እወዲ ሕግየ ውስተ ልቦሙ ወእጽሕፍ ውስተ እንግድዓሆሙ፡ እሙንቱሂ ይከውኑኒ ሕዝብየ ወአነሂ እከውኖሙ አምላኮሙ። ወካዕበ ይቤ በአፈ ኢሳይያስ ኅበ መኑ አዐርፍዘእንበለ ኅበ የዋህ ወትሑት ወጽሙው ዘይርዕድ እምቃልየ። ዘንተ ነገረ በእንተ ርእሱ። ወበእንተ አብኒ ይቤ ኅሥዎ

አሕዛብም ስለርሱ ያደንቃሉ ዳግመኛም እኔ አባቱ እሆነዋለሁ እርሱም ልጄ ይሆነኛል አለ፤ በሆዝያንም አፍ ልጄን ከግብጽ ጠራሁት ብሎ እንደተናገረ። ይህ አብ ስለ ልጁ የመሰከረው በነቢያቱ የተነገረ ነው። መዝ፪፥፯ ሆሴ፲፩፥፩

፲፫ ዳግመኛም ወልድ ስለ አባቱ በነቢያቱ አንደበት ተናገረ አለም እግዚአብሔር አለኝ አንተ ልጄ ነህ እኔም ዛሬ ወለድሁህ ከእኔ ለምን፡ አሕዛብን ለርስትህ እሰጥሀለሁ፡ ግዛትህም እስከምድር ዳርቻ ይሁን። ስለራሱም ይናገራል ስለመከራው እንዲህ ብሎ ልብሴን ለራሳቸው ተካፈሉ እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ አጥንቶቼንም ሁሉ ቆጠሩ ሁለተኛም በሆምጣጤ ላይ ሐሞት ቀላቀሉ ለጥሜም መራራውን አጠጡኝ። መዝ ፳፩፥፲፮

፲፬ በኢሳይያስ አፍ ጀርባዬን ለግርፋት ሰጠሁ፡ ጉንጮቼንም ለጥፊ፡ ፊቴንም ከምራቅ አፍረት አልመለስሁም አለ። ይህ የወልድ የምስክርነት ቃሉ ስለራሱና ስለአባቱ በነቢያቱ አንደበት የተነገረ ነው።ስለ መንፈስቅዱስም ለድሆች የምስራች እንድነግራቸው የቀባኝ በእኔ ያለ የእግዚአብሔር መንፈስ ለተማረኩት ነፃነትን እን ድሰብክላቸው ላከኝ ብሎ ተናገረ። ይህም የትን ቢት ቃል በርግብ አምሳል በርሱ ላይ ስለወረደ መንፈስቅዱስ ነው። ኢሳ፷፩፥፩-፫

፲፭ ለድሆች የምስራች እንድነግራቸው ላከኝ ማለት ለአሕዛብ መምህር እሆን ዘንድ ማለት ነው።በቀደመው ዘመን አሕዛብ ከእግዚአብሔር ቃል የደኸዩ ለኦሪትም ሕግ መጻተኞች ናቸውና።ለምርኮኞች ነፃነትን እሰብክ ዘንድ ማለት እግዚአብሔርን ከማምለክ ጣዖትን ወደ ማምለክ ለተማርኩት ነው። ዳግመኛም ስለ መንፈስቅዱስ በወንዶች አገልጋዮቼና በሴቶች አገልጋዮቼ ላይ በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ ከመንፈሴ አፈሳለሁ፡ በላይ በሰማይ ምልክት እሰጣለሁ በታች በምድርም ድንቅ የሆነውን።ይህም ኢዩኤል የተናገረው የትንቢት ቃል በጽርሐ ጽዮን በሐዋርያት በኢየሱስ እናት ላይ በተከተሉትና በገንዘባቸው ባገለገሉት ሴቶች ላይ ስለ ወረደ ስለ መንፈስቅዱስ ነው፡መንፈስቅዱስም በነቢያት አፍ እኔ የነቢያትን ራእይ አበዛለሁ በነቢያትም እጅ ተመሰለሁ ብሎ ተናገረ። ኢዩ፪፥፳፰

፲፮ ዳግመኛም ሕጌን በልባቸው አኖራለሁ በደረታቸውም እጽፈዋለሁ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ አለ። ሁለተኛም በኢሳይያስ አፍ ወደ ገርና ትሑት ጭምትም ወደ ሆነው ከቃሌም የተነሣ ወደሚንቀጠቀጠው ካልሆነ በቀር በማን ላይ አርፋለሁ አለ፤ይህንንስ ነገር ስለራሱ ተናገረ ስለአብም

ለእግዚአብሔር ወእምከመ ረከብክምዎ ጸውዕዎ ወእምከመ ቀረብክሙ ኀቤሁ ይኅድግ ኃጥእ ፍኖቶ ወብእሲ ዐማፂ ምግባሮ:: ወካዕበመ ይቤ ፍርህዎ ለእግዚአብሔር ኵልክሙ ቅዱሳኒሁ እስመ አልቦሙ ተጽናሶ ለእለ ይፈርህዎ:: ኢሳ፶፭፥፮

፲፯ ወበእንተ ወልድኒ ይቤ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር:: ወካዕበመ ይቤ እግዚአብሔርሰ እምቴማን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን:: ከደነ ሰማያተ ሥኑ ወመልዐ ምድረ ስብሐቲሁ:: ወካዕበመ ይቤ ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር:: ወከመ ነጠብጣብ ዘያንጠበጥብ ዲበ ምድር:: ወበአፈ ኢሳይያስኒ ይቤ መጽአ ይጠባሕ ከመ በግዕ ወከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርፆ ከማሁ ኢከሠተ አፉሁ በሕማሙ እስመ ይነሥእዋ ለፍትሑ ወኢየአምርዋ ለልደቱ በኃጢአተ ሕዝብየ በጽሐ እስከ ለሞት: ወበእንተ ትንሣኤሁኒ ይቤ ወተንሥአ እግዚአብሔር ከመ ዘንቃህ እምንዋም ወከመ ኃያል ዘኅዳገ ወይን:: ወበእንተ ዕርገቱኒ ይቤ ተለዐለ ዘይኴንና ለምድር::ናሁኬ አስተንፈሰ ሥላሴ በአፈ ነቢያቲሁ እንዘ ያርኢ ፍናወ ነገር በበህላዌሁ:: መዝ፻፱፥፫፣፸፪፥፮ ኢሳ፶፫፥፯ ዕን፫፥፫

፲፰ ተኀፈርኬ ኦ አቡርዮስ ዘትቤ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ዘዚአሁ:: ስማዕኬ ኦ ድንቅው እንዘ ብከ እዝነ ዘይቤ እግዚእነ በወንጌል ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአቡየ:: ናሁኬ ፩ ራእይ:: ወካዕበመ ይቤ አነ ወአብ ፩ ንሕነ:: ናሁኬ ፩ ህላዌ::ወካዕበመ ይቤ በከመ አብ ሕያው አነሂ ሕያው በእንተ አብ:: ነዋኬ ፩ ሕይወት:: ወዓዲ ይቤ እመቦ ዘሰአልክምዎ ለአብ በስምየ ይገብር ለክሙ ከመ ይሰባሕ አብ በወልዱ:: ወእመሂ ሰአልክሙኒ በስመ አቡየ እገብር ለክሙ::ናሁኬ ፩ ሥምረት:: ወዓዲመ ይቤ አነሂ አቡክሙ ወአቡየሂ አቡክሙ:: ወበእንተ መንፈስቅዱስሂ ይቤ ዘኢተወልደ እማይ ወእመንፈስ ኢይክል በዊአ ውስተ መንግሥተ ሰማያት:: ናሁኬ ፩ ወሊድ:: ዮሐ፲፥፴ ፤ ፲፬፥፶፮ ፤ ፲፭፥፱

፲፱ ወዓዲመ ይቤ ወበከመ አብ ያነሥኦሙ ለምውታን ወያሐየዎሙ ወከማሁ ወልድኒ ያሐዩ ለዘፈቀደ:: ናሁኬ ፩ ሥልጣን:: ዓዲመ ይቤ ወኵሉ ዘቦ ለአቡየ ዚአየ ውእቱ:: ወለአቡሁኒ ይቤሎ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ ወዘዚአከኒ ዚአየ:: ናሁኬ ፩ እግዚእ:: ወዓዲመ ይቤ ወበከመ የአምረኒ አብ አነሂ አአምሮ ለአብ :: ናሁኬ ፩ አእምሮ:: ወዓዲመ ይቤ ወአልቦ ዘይክል መጺአ ኀቤየ እመ ኢሰሐቦ አቡየ ዘፈነወኒ:: ወበካልዕኒ ገጽ ይብል ወአልቦ ዘይክል መጺአ ኀበ አብ ዘእንበለ እንተ ኀቤየ:: ናሁኬ ፩ ጸውዖ::ወካዕበ ይቤሎሙ ለአይሁድ ኢኪያየ

እግዚአብሔርን ፈልጉት ካገኛችሁትም ጥሩት ወደ ርሱም ከቀረባችሁ ኃጢአተኛው መንገዱን ይተው አመፀኛውም ሰው ምክሩን ይተው አለ:: ሁለተኛም ቅዱሳኑ ሁላችሁ እግዚአብሔርን ፍሩት የሚፈሩት ችግር የለባቸውምና አለ:: ኢሳ፶፭፥፮

፲፯ ስለ ወልድ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው አለ፣ ሁለተኛም እግዚ አብሔር ከቴማን ይመጣል ቅዱሱም ከፋራን ተራሮች፣ ክብሩ ሰማያትን ከደነ ምስጋናውም ምድርን መላ አለ::ዳግመኛም እንደ ጠል በፀምር ላይ በምድርም ላይ እንደሚንጠባጠብ ነጠብጣብ ወረደ:: በኢሳይያስም አፍ እንደ በግ ሊታረድ መጣ በመከራው ሰዓት በሸላቹ ፊት እንደማ ይናገር በግ እንዲሁ አፉን አልከፈተም ነፍሱን ይወስዷታልና ልደቱንም አያውቋትምና በሕዝቤ ኃጢአት እስከሞት ደረሰ አለ:: ስለትንሣኤውም ከእንቅልፍ እንደሚነቃ የወይን ስካርም እንደ ተወው ብርቱ ሰው እግዚአብሔር ተነሣ አለ፡ ስለ ዕርገቱም አለ ምድርን የሚገዛት ከፍ ከፍ አለ::: እነሆ ሦስትነቱን በየህልውናው የነገር መንገድ እያሳየ በነቢያቱ አፍ ተናገረ:: መዝ፻፱፥፫፣ ፸፪፥፮ ኢሳ፶፫፥፯ ዕን፫፥፫

፲፰ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም ለየራሳቸው ናቸው የምትል አቡርዮስ ሆይ እፈር፣ ጆሮ ሳለህ የደነቆርህ ሆይ ጌታችን በወንጌል እኔን ያየ አባቴን አይቷል ያለውን ስማ እነሆ አንድ ኅብረ መልክእ ናቸው:: ሁለተኛም እኔና አብ አንድ ነን አለ አንድ ህልውና እነሆ:. ሁለተኛም አብ ሕያው እንደሆነ እኔም ስለ አብ ሕያው ነኝ አለ፡ አንድ ሕይወት ይኸዋ ! ዳግመኛም አብን በስሜ የምትለምኑት ቢኖር አብ በልጁ እንዲመሰገን እርሱ ያደርግላችኋል:: በአባቴም ስም ብትለምኑኝ አደርግላችኋለሁ አለ እነሆ አንድ ፈቃድ:: ዳግመኛም እኔም አባታችሁ ነኝ አለ:: ስለመንፈስቅዱስም ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ መንግሥተሰማያት መግባት አይችልም አለ፡ እነሆ አንድ መውለድ:: ዮሐ፲፥፴፣ ፲፬፥፶፮፣ ፲፭፥፱

፲፱ ዳግመኛም አብ ሙታንን እንደሚያስነሣቸው ሕይወትንም እንደሚሰጣቸው እንዲሁ ወልድም ለወደደው ሕይወትን ይሰጣል አንድ ሥልጣን እነሆ::ሁለተኛም ለአባቴ ያለው ሁሉ የእኔ ነው አለ::አባቱንም የእኔ የሆነው ሁሉ ያንተ ነው የአንተም የሆነው የእኔ ነው አለው፣ አንድ ጌትነት እነሆ ! ዳግመኛም አብ እንደሚያውቀኝ እኔም አብን ዐውቀዋለሁ አለ፡ እነሆ አንድ ዕውቀት::ዳግመኛም የላከኝ አብ ካልሳበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም::በሌላም ሥፍራ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደ አብ መምጣት የሚቻለው የለም አለ፡ እነሆ

ተአምሩ ወኢአቡየ ሶበሰ ኪያየ አእመርክሙኒ እምአእመርክምዎ ለአቡየ፡ ናሁኬ ፩ አዑቆ። ዮሐ፰፥፳፩ ፤፰፥፶፯ ፤፲፯፥፲፯

፳ ወዓዲመ ይቤ ዘተወክፎ ለዘፈነውኩ ኪያየ ተወክፈ ወዘኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈነወኒ ። ናሁኬ ፩ ተወክፎ፡ ወዓዲመ ይቤ አመ ተለዐለ ወልደ እጓለ እመሕያው ውእተ አሚረ አሜሃ ተአምሩ ከመ አነ ውእቱ አኮ ዘእምኀቤየ ዘእነግር በከመ መሀረኒ አብ ከማሁ እነግር ወእብል ዘፈነወኒ ሀሎ ምስሌየ ኢየኀድገኒ ባሕቲትየ እስመ አነ ሥምረቶ እገብር። ናሁኬ ፩ ትምህርት።

፳፩ ወካዕበመ ይቤለሙ ለአርዳኢሁ ውእተ አሚረ ተአምሩ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ ወአንትሙሂ ብየ ወአነሂ ብክሙ። ናሁኬ ፩ ትባሬ።ወካዕበ ይቤ እንዘ ያስተበቍዕ ኀበ አቡሁ በእንተ አርዳኢሁ በከመ አንተ አብ ምስሌየ ብየ ወአነሂ ምስሌከ ብከ ወከመ ይኩኑ እሙንቱኒ ፩ ብነ ከማነ ከመ ይእመን ዓለም ከመ አንተ ፈነውከኒ። ናሁኬ ፩ ድማሬ። ወካዕበ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ ወዘ ኪያየ ሰምዐ ሰምዖ ለዘፈነወኒ። ናሁኬ ፩ አእ ምሮ። ማቴ፲፥፵ ዮሐ፲፮፥፳፱

፳፪ እንከሰ ፈጸምነ በእንተ ጽምረተ አብ ወወልድ። ወበእንተ መንፈስቅዱስኒ ንነግር በከመ አሰንሰለ ወአስተአኀዘ ወልደ እግዚአብሔር ህላዌ ዚአሁ ምስለ አቡሁ ከማሁ አሰንሰለ ወአስተአኀዘ ጳውሎስ ህላዌ መንፈስቅዱስ ምስለ አብ ወወልድ፡ ስማዕ ዘይቤ በመልእክቱ ወአልቦ ዘየአምር ኀሊናሁ ለብእሲ ዘእንበለ መንፈሱ ለብእሲ ዘላዕሌሁ ወለነሰኬ ኀሊናሁ ለእግዚ አብሔር ብነ ዘይከሥት ኅቡዓቲሁ ይፈትን ማዕምቅቲሁ፡ እስመ ኀሊናሁ ለእግዚአብሔር ብሂል ማእምረ ኅቡዓቲሁ ብሂል፡ እስመ ኢሀሎ ኀሊና ላዕለ አብ ዘኢሀሎ ላዕለ ወልድ ወኢሀሎ ኀሊና ላዕለ ወልድ ዘኢሀሎ ላዕለ መንፈስቅዱስ እስመ ፩ ይኄልዩ ወአሐቲ መለኮቶሙ። ዮሐ፲፯፥፳፪ ፩ቆሮ፪፥፲፩

፳፫ ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ ወአልቦ ዘይክል ብሂለ እግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘእንበለ በመንፈስቅዱስ፤ ወአልቦ ዘይብል ውጉዝ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘእንበለ በቤልሆር ።ወመክፈልታተ ሱታፌ ጸጋ ህልው ለዝንቱ ፩ መንፈስቅዱስ ወመክፈልታተ ሱታፌ ተልእኮ ህልው ለዝንቱ ፩ እግዚእ፤ወመክፈልታተ ሱታፌ ምግባረ ሠናይ ህልው ለዝንቱ አምላክ ዘይገብር ኵሎ ውስተ ኵሉ እስመ ለለዘዘዚአሁ ጸጋሁ በመንፈስ ቅዱስ።ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ወብየ ብዙኀ

አንድ መጥራት! ሁለተኛም አይሁድን እኔን ዐታ ውቁኝም አባቴንም ዐታውቁም እኔንስ ብታውቀኝ አባቴን ባወቃችሁት ነበር አለ እነሆ አንድ ማሳወቅ! ዮሐ፰፥፳፩ ፤፰፥፶፯ ፤፲፯፥፲፯

፳ ሁለተኛም እኔ የላክሁትን የተቀ በለው እኔን ተቀበለ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ተቀበለው አለ እነሆ አንድ መቀበል! ዳግመኛም የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ባለ ጊዜ ያን ጊዜ እኔ እንደሆንሁ ታውቃላችሁ ከራሴ አንቅቼ አልና ገርም አብ እንዳስተማረኝ እንዲሁ አስተምራለሁ፡ የላከኝ ከእኔ ጋር አለ አብ ብቻዬን አይተወኝም እኔ ፈቃዱን አደርጋለሁና አለ፡ አንድ ትምህርት እነሆ !

፳፩ ሁለተኛም ደቀመዛሙርቱን ያን ጊዜ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ እና ንተም በእኔ እኔም በእናንተ እንዳለሁ ታውቃላ ችሁ አላቸው፡ እነሆ አንድ መወሀድ! ዳግመኛም ስለደቀመዘሙርቱ እየማለደ አንተ አባቴ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ እንዳለሁ እነርሱም እን ደኛ በእኛ አንድ ይሁኑ አንተ እንደላክኸኝ ዓለም ሁሉ ያምን ዘንድ አለ፡ አንድ አንድነት እነሆ ! ሁለተኛም ደቀመዛሙርቱን እናንተን የሰማ እኔን ሰማ እኔንም የሰማ የላከኝን ሰማው፡አላቸው እነሆ አንድ ማሳመን ! ማቴ፲፥፵ ዮሐ፲፮፥፳፱

፳፪ እንግዲህስ ስለ አብና ስለ ወልድ አንድ መሆን ፈጽመን።ስለመንፈስቅዱስም ይናገ ራል የእግዚአብሔር ልጅ የርሱን ህልውና ከአባቱ ጋር ፈጽሞ እንዳያያዘ እንዲሁ ጳውሎስ የመንፈስቅዱስን ህልውና ከአብና ከወልድ ጋር ፈጽሞ አያይዞታል። በመልእክቱ በላዩ ላይ ካደረ የሰው መንፈሱ በቀር የሰውን አሳቡን የሚያውቅ የለም።ለእኛ ግን የተሠወረውን የሚገልጥ የተሸ ሸገውንም የሚመረምር የእግዚአብሔር መንፈስ አለን ያለውን ስማ።የእግዚአብሔር ኀሊና ማለት የተሠወረውን የሚያውቅ ማለት ነው።በወልድ የሌለው ኀሊና በአብ ላይ የለምና። በመንፈስ ቅዱስም ዘንድ የሌለ ኀሊና በወልድ የለምና በአንድነት ያስባሉና መለኮታቸውም አንዲት ናትና። ዮሐ፲፯፥፳፪ ፩ቆሮ፪፥፲፩

፳፫ ዳግመኛም ጳውሎስ በመንፈስቅዱስ ካልሆነ በቀር ኢየሱስ ክርስቶስ ማለትን የሚችል የለም አለ። በብዔል ዜቡል ካለሆነም በቀር ኢየሱስ ክርስቶስን ውጉዝ የሚል የለም የጸጋ ድርሻ እድል ፈንታ ለዚህ አንድ መንፈስቅዱስ አለው። የማገለገልም ድርሻ እድል ፈንታ ለዚህ አንድ ጌታ አለው። የበጎ ሥራም ድርሻ እድል ፈንታ ለዚህ በሁሉ ዘንድ ሁሉን የሚያደርግ አምላክ አለው። ለእያንዳንዱ ጸጋው የተለያየ ነውና። ጌታም በወንጌል የምነግራችሁ ብዙ ነገር

ነገር ዘእነግረክሙ ወባሕቱ ኢትክሉ ጸዊሮቶ
ይእዜ::ወመጺኦ ወእቱ መንፈሰ ጽድቅ ይመር
ሐክሙ በኵሉ ጽድቅ እስመ ኢይነግር ዘእምኀ
ቤሁ ወዘሰምዐ ዳዕሙ ይነግር ወዘይመጽእ ይነ
ግረክሙ ወይዜንወክሙ ውእቱ:: ኪያየ ይዌድሰ
ውእቱ ወይሴብሕ እስመ እምዚአየ ይነሥእ
ወይ ነግረክሙ ወይዜንወክሙ ኵሎ::
ዮሐ፲፮÷፲፪

፳፩ አእምርኬ ኦ አብድ ሶበ ይብል እምዚ
አየ ይነሥእ ወያዜክረክሙ ኵሎ ያኤምረክሙ
ከመ ቃለ ወልድ ቃለ ትምህርቱ ለጰራቅሊጦስ::
በእንተ አቡሁሰ ይቤ ኵሎ ዘሰማዕኩ በኀበ አብ
እነግር:: ወበእንተ መንፈስቅዱስኒ ይቤ ዘእም
ዚአየ ይነሥእ ወያዜክረክሙ ኵሎ:: ናሁኬ
ጽምረተ ሥላሴ በአሐቲ ሥርዓት ወአልቦ ተፍላ
ጠ ኀበ ኀልዮ ወነቢብ ወአልቦ ተውላጠ ኀበ
ግጻዌ ወጸዳል:: እመንኬ ኦ ረሲዕ ከመ ኢሀሎ
ዕበይ ላዕለ አብ ዘኢሀሎ ላዕለ ወልድ ወኢሀሎ
ዕበይ ላዕለ ወልድ ዘኢሀሎ ላዕለ መንፈስቅዱስ::

፳፪ ዝክረ ሃይማኖቶሙ ለረሲዓን ሰቆራር
በኀበ እግዚአብሔር ወቃለ አፉሆሙ ዘምሉዕ
ጽርፈተ ያረኵሳ ለጥምቀቶሙ ድምፀ ትምህር
ቶሙ የሀውካ ለቤተክርስቲያን ወነሰሳወ እገሪ
ሆሙ ያረኵሳ ለምድር::

፳፫ ሰብልያኖስ ቶስሐ ግጻዌ መለኮት
ወአቡርዮስ ዘረወ ጽምረተ ሥላሴ ክልዔሆሙ
ደቂቀ ገሃነም ኮኑ ምጥዋነ ለመንጸፈ ደይን::
ወለዘሂ የአምን በሃይማኖቶሙ ኢታብኦ ውስተ
ቤትከ ወበሐሂ ጥቀ ኢትበሎ:: ኢትንበር ደወለ
ቀልቀል ምስለ ጸላዒከ ከመ ኢያጽድፍከ ወኢ
ትባእ ውስተ ዐዘቃተ ዓም ዓም ከመ ኢያሐ
ጥከ::ኢትትዐረኮ ለተኵላ ከመ ኢይሐጥከ ወኢት
ቅንት ከይሴ ውስተ ሐቌከ ከመ ኢያሕስም
ላዕሌከ:: ኢትዕንቆ ለአፍዖት ውስተ ክሳድከ ከመ
ኢያሕምምከ በሕምዙ::ወኢትደዮ ውስተ ሕፅንከ
ለአቅራብ ከመ ኢያመምትከ በዘነቡ:: ኢትሀብ
ቅድሳተ ለከለባት ወኢትደይ ባሕርየከ ቅድመ
አሕርው:: ወእመ ብከ ልብስ ንጹሕ ኢታቅርቦ
ኀበ ጸለሎ መቅጹት ከመ ኢይደይ ውስቴቱ
ጽልመቶ::ወለእመ አጥረይከ ዕንቌ ክቡረ ኢት
ዝግቦ ውስተ መሬት ከመ ኢያደምኖ በርስሐቱ::
ማቴ፯÷፮

፳፬ መሰልነ ለከ ዘንተ ምዕዳነ በእንተ
ተራሕቆ እምዕልዋን እስመ ፍትሐ ኵነኔ ወጽአ
ላዕሌሆሙ እምኀበ እግዚአብሔር በከመ ጽሑፍ
ውስተ መጽሐፈ ኦሪት::ወወጽአ ወልደ ብእሲት
እስራኤላዊት ወአቡሁሰ ግብጻዊ ወሰመየ ስሞ
ለእግዚአብሔር ወልዳ ለእንታክቲ ብእሲት
እስራኤላዊት ወረገመ ወአምጽእዎ ኀበ ሙሴ፣
ወስማ ለእሙ ሰሎሚት ወለተ ዳቤር ዘእምነገደ
ዳን ወወደዮ ውስተ ሞቅሕ እስከ ይኳንኖ በትእ

አለኝ ነገር ግን ዛሬ ልትሸከሙት አትችሉም ::
የእውነት መንፈስ መጥቶ እርሱ በጽድቅ ሁሉ
ይመራችኋል ከራሱ የሆነውን አይነግራችሁምና
የሰማውን ይናገራል እንጂ ገሚመጣውንም
ፈጽሞ ይነግራችኋል እኔንም ያከብረኛል ከእኔ
ተቀብሎ ይነግራችኋልና ሁሉንም ይገልጥላች
ኋልና:: ዮሐ፲፮÷፲፪

፳፩ አንተ ሰነፍ ዕወቅ ከእኔ ተቀብሎ ሁሉን
ይነግራችኋል ባለ ጊዜ የወልድ ቃል የጰራ
ቅሊጦስ የትምህርቱ ቃል እንደሆነ ያመለክ
ታል::ስለአባቱም በአባቴ ዘንድ የሰማሁትን ሁሉ
አለ፣ስለ መንፈሱም ከእኔ ተቀብሎ ይነግራችኋል
ሁሉንም ያሳስባችኋል አለ::እነሆ የሥላሴ አን
ድነት በአንዲት ሥርዓት ነው በማሰብና በመ
ናገር መለያየት የለም በመልክና በብርሃን መለዋ
ወጥ የለም ዝንጉ ሆይ በወልድ ዘንድ የሌለ ጌት
ነት በአብ ዘንድ እንደሌለ በመንፈስቅዱስም ዘን
ድ የሌለ ጌትነት በወልድ ዘንድ እንደሌለ ዕወቅ::

፳፪ የዝንጉዎች የሃይኖታቸው መታሰቢያ
በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊ ነው: ስድብን
የተመላ የአንደበታቸውም ቃል ጥምቀታቸውን
ያረክሳታል የትምህርታቸው ድምፅ ቤተ
ክርስቲያንን ያውካታል:: የእግራቸውም መመላ
ለስ ምድርን ያረክሳታል::

፳፫ ሰብልያኖስ የመለኮትን አካል ቀላቀለ
አቡርዮስም የሥላሴን አንድነት በተነ ሁለቱም
የገሃነም ልጆች የፍዳን ቦታ የተቀበሏት ሆኑ:
በሃይማኖታቸውም የሚያምነውን ወደ ቤትህ
አታስገባው ፈጽመህም ሰላም አትበለው::
እንዳይገፈትርህ ወደ ገደልም እንዳትገባ ረግረ
ግም እንዳይውጥህ ከጠላትህ ጋር አፋፍ ላይ
አትቀመጥ:እንዳያስትህ ተኩላን ጓደኛህ አታድ
ርገው.: ክፉ እንዳያደርግብህ እባብን በወገብህ
አትታጠቅ: በመርዙም እንዳይጐዳህ እፉኝትን
በአንገተህ አትሠር በጅራቱ አካልህን እንዳያጐ
ድል ጊንጡን በእቅፍህ አታኑር: የተቀደሰውን
ለውሾች አትስጥ ዕንቍን በእሪያዎች ፊት
አታኑር:: ንጹህ ልብስ ቢኖርህ ጥላሸቱን በላዩ
እንዳያኖርብህ ወደ ማሰሮ ጥቀርሻ አታቅርበው::
የከበረ ዕንቍ ብትገዛ በእድፉ እንዳያዝግብህ
መሬት ውስጥ አትቅበረው:: ማቴ፯÷፮

፳፬ ከኃጢአተኞች ስለመራቅ ይህን
ምክር በምሳሌ አቀረብንልህ:: የፍዳ ፍርድ
ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጥቶባቸዋልና በኦሪት
መጽሐፍ የእስራኤላዊት ሴት ልጅ ወጣ አባቱም
ግብጻዊ ነበር፣ የዚያች እስራኤላዊት ሴት ልጅ
የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ ተራገመ፣ ወደ
ሙሴም አመጡት የእናቱም ስም ከዳን ወገን
የሆን የዳቤር ልጅ ሰሎሚት ናት፣በእግዚአብሔር
ትእዛዝ እስኪቀጣው ድረስ አሠረው:: እግዚአ

ዛዘ እግዚአብሔር። ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አውፅኦ ለዘረገመ አፍኣ እምትእይንት ወይደዩ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ኵሎሙ እለ ሰምዕዎ ወይገርምዎ በእብን ኵሉ ተዓይን ። ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ወአውፅእዎ ለዘጸረፈ አፍኣ እምትዕይንት ወወገርዎ በእብን ወሞተ በትእዛዘ አምላክ ያዕቆብ።

፳፫ ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ይኄይስ ይእስሩ በክሳዱ ማሕረፀ አድግ ወያስጥምዎ ውስተ ልጕተ ቀላየ ባሕር።ናሁኬ ትእዛዘ ሞት ወፅአ ላዕለ ዕልዋነ ሃይማኖት በብሉይኒ ወበሐዲስኒ።ወበነቢይኒ ይነግር በእንተ ቅንዐተ ሃይማኖት ወይቤ ማሕረሰክሙኒ አንህቡ ለመጥባሕት ወማዕዖዕክሙኒ አግብሩ ረምኀ የዋህኒ ለይኩን መስተባእሰ ድኩምኒ ለይበል ፅኑዕ አነ። ኢሳ፪÷፬

፳፱ ዳዊትኒ ይቤ አኮኑ ጸላዕተከ ጸላዕኩ እግዚኦ ወተመንሰውኩ በእንተ ፀርከ። ፍጹመ ጽልዐ ጸላዕክዎሙ ወኮኑኒ ፀርየ። ወጴጥሮስኒ ርእሰ ሐዋርያት ይቤሎ ለቀሌምንጦስ ተቃተል በሰይፈ ሐጺን ከሐድያነ ወዕልዋነ እለ ኢየአምኑ በክርስቶስ ወምላሕ ሰይፈከ በእንተ ሃይማኖት ፍጽምት።ወካዕበመ ይቤ ሰሎሞን ቅትል ረሲዓነ በቅድመ ንጉሥ ወይኩን ንጹሐ መንበሩ። መዝ ፻፴፰÷፳፩ ምሳ፳፭÷፭

፴ መኑኬ ረሲዕ ዘእንበለ ዳዕሙ ዕልዋነ ሃይማኖት እለ ረስዑ አምልኮ እግዚአብሔር ዘተወፈዩ እምሐዋርያት። ወለንጉሥኒ ኢይደልዎ ትዕግሥት በእንተ ቅንዐተ ሃይማኖት። ቈስጠንጢኖስ ተወደሰ በእንተ ስደቱ ለአርዮስ ወበእንተ ጉባኤሆሙ ለማኅበረ ኒቂያ ዘውእቶሙ ፫፻፲ወ፰ እስከ ነበረ ክርስቶስ ማዕከሌሆሙ እንዘ ኢየአምርዎ ከመ ፩ እምኔሆሙ።

፴፩ አቀመ ለርእሱ ቈስጠንጢኖስ ንጉሥ ዝክረ ውዳሴ ለትውልደ ትውልድ እስመ በመዋዕሊሁ ሥርዓተ ሃይማኖት ረትዐት ወበመዋዕሊሁ አስተርአየ መስቀለ ክርስቶስ ዝሕነ ማዕበለ ዕልዋን ወንድአ ትንሣኤ መዋግድ ዘመናፍቃን መቆመ ርቱዐ ሠርዌ ሐመራ ለቤተክርስቲያን። አንፈርዐፁ ኖሎተ አባግዕ ዘውእቶሙ ኤጲስቆጶሳት እለ ተቀደሱ በእስትንፋሰ አፉሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፪ በከመ ኮነት ውድስት መንግሥተ ቈስጠንጢኖስ በእንተ ሥርዓተ ማኅበር ዘኮነ በመዋዕሊሁ ወኮነት ዝልፍተ መንግሥተ መርቅያን ንጉሠ ሮሜ ዘአፍቀረ ሃይማኖተ ንስጥሮስ እንተ ወጠንዋ ታስሮስ ወዲድሮስ ወከልዐ እግዚአብሔር አቅሞታ ለይእቲ ሃይማኖት በአስተፋጥኖ ሞቱ ለንስጥሮስ።

ብሔርም ሙሴን አለው የተራገመውን ሰው ከከተማ ወደ ወጪ አውጣው የሰሙትም ሁላቸው እጃቸውን በራሱ ላይ ይጫኑ የተሰበሰቡትም ሁሉ በደንጊያ ይውገሩት።ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው የተሳደበውንም ሰው ከከተማ ወደ ውጭ አውጥተው በደንጊያ ወገሩት በያዕቆብም አምላክ ትእዛዝ ሞተ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፳፫ ጌታችንም በወንጌል በአንገቱ የወፍጮ ደንጊያ አሥረው ወደጥልቁ ያስጥሙት አለ እነሆ ሃይማኖትን በካዱት ላይ በብሉይም በሐዲስም የሞት ትእዛዝ ወጣ በነቢይም ስለ ሃይማኖት ቅናት ማረሻችሁን ጕራዴ አሠሩት ማጭዳችሁንም ጦር አድርጋችሁ አሠሩት ገራገሩ ጠበኛ ይሁን ደካማውም እኔ ብርቱ ነኝ ይበል ብሎ ተናገረ።ኢሳ፪÷፬

፳፱ ዳዊትም አቤቱ ጠላቶችህን ጠላሁ ስለጠላትህም ማሰንሁ ፈጽሞ መጥላትን ጠላኋቸው ጠላቶቼም ሆኑኝ አለ። የሐዋርያት አለቃ ጴጥሮስም ቀሌምንጦስን ፍጽምት ስለምትሆን ሃይማኖት ሰይፍህን መዝዘህ በኢየሱስ ክርስቶስ የማያምኑትን ከሀዲዎችና ጨካኞች በብረት ሰይፍ ተዋጋ አለው። ሁለተኛም ሰሎሞን ዝንጉዎችን ከንጉሥ ፊት አርቅ ዙፋኑም ንጹህ ይሆናል አለ። መዝ ፻፴፰÷፳፩ ምሳ፳፭÷፭

፴ ከሐዋርያት የተቀበሉትን አምልኮ እግዚአብሔር የረሱ ሃይማኖትን የካዱ ካልሆኑ በቀር ዝንጉ ማነው፣ ለንጉሥም ስለሃይማኖት ቅናት መታገሥ አይገባውም በአርዮስ መሰደድ ሦስት መቶ አሥራ ስምንት ሊቃውንት ስለሆኑ የኒቅያ ማኅበረተኞች ጉባኤያቸው ቈስጠንጢኖስ ተመሰገነ ከእርሱ እንደ አንዱ ሆኖ ሳያውቁት ክርስቶስ በመካከላቸው ተገኝቷልና።

፴፩ ቈስጠንጢኖስ ለልጅ ልጅ የሚሆን የምስጋና መታሰቢያ ለራሱ አቆመ። በዘመኑ የቀናች ሃይማኖት ተሠርታለችና በዘመኑም የክርስቶስ መስቀል ተገልጦ የከሀዲዎች ማዕበል ቆሟልና የመናፍቃንም ሞገድ መነሣት ጸጥ ብሏልና የቤተክርስቲያንም የመርከቧ አለቃ በእውነት ቆሟልና። እኒሁም በኢየሱስ ክርስቶስ ትንፋሽ የተቀደሱ ኤጲስቆጶሳት ናቸው።

፴፪ በዘመኑ ስለተደረገ የማኅበር ሥርዓት የቈስጠንኖስ መንግሥት የተወደሰች እንደሆነች ታስሮስና ዲድሮስ የወጠኑአትን የንስጥሮስን ሃይማኖት የወደደ የሮም ንጉሥ የመርቅያን መንግሥት የተወቀሰች ሆነች፡ እግዚአብሔርም የንስጥሮስን ሞት በማፋጠን የዚያችን ሃይማኖት መጽናት ከለከለው።

፴፫ ወእምዝ ተመይጠ ኀበ ሃይማኖተ ልዮን ወአቀመ ላቲ ለይእቲ ሃይማኖት ኤጲስ ቆጶሳተ ፲፻፴ወ፮ እንዘ ይኄሊ በልቡ ከመ ትኩን ካዕበተ እማኅበረ ኒቅያ።ወበዝት ቈናጽል ወው ኀደት ሃይማኖት በዝት ተኳሉት ወተዘርዉ አባግዐ ምሥጢር። በዝት ሰባክያነ ሐሰት ወተግ ሕሰ እምጉባዔሆሙ ጸጋ መንፈስቅዱስ ምስለ ዲዮስቆሮስ ቀናዒ በእንተ ሃይማኖት ዘተመልሐ ጥረሲሁ ወተነጽየ መብዝኀተ ጽሕሙ።

፴፬ ዘለፉሁ ለመርቅያን ናሁ እንከ ይእዜ በኀበ መሀይምናን በእንተ ሃይማኖቱ ጽይዕት ወበእንተ እምነቱ ርኩስት እስመ ዝክረ ረሲዓን ለዓለም ይሄሉ ዘምስለ ዘለፋ ወጽዕለት። ናሁ ካዕበ ዝክረ ሃይማኖቱ ለቈስጠንጢኖስ ነያ እስከ ዮም ዘምስለ ውዳሴ ወስብሐት፡ እስመ ዝክረ ጻድቅ ካዕበ ለዓለመ ዓለም ይሄሉ ዘምስለ አእኩቶ ወአስተብጽዖ ወወድሶ።

፴፭ ወእምዝ ሠርዐ ማኅበረ ቅዱሳን እለ በኒቅያ ሃይማኖተ ርትዕተ ለኵሉ ሕዝበ ክርስቲያን፡ ከመዝ ኀብሩ ወይቤሉ እምኀበ ቈስጠንጢኖስ ንጉሥ ግሩም ረከብነ መባሕተ ከመ ናስተናሥእ ወናጽንዓ ለቤተክርስቲያን በሃይማኖተ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወለዘዐለወ ዘንተ ይትኀበዮ ሰይፍ፡ አሜን፡ ወአሜን።

፴፮ ተፈጸመት ዛቲ ድርሳን እንተ ተጽሕ ፈት ለዘለፋ አቡርዮስ ረድአ ሰይጣን አጽሐፍክዋ አነ ጊዮርጊስ ምስኪን ወበእንበይነ ኃጢአትሂ ምኑን ወበእንበይነ እምነትየሂ ዘእም ሕዝበ ናዝራውያን ወእንበይነ ጥምቀትየሂ ወልደ ሐዋ ርያት ዐቢየ ክርስቲያን ቅኑት በኃይለ ሃይማኖት ወኀቱም በቅብዐ በለሳን። ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

..........///..........

፴፫ ከዚያም በኋላ ወደ ልዮን ሃይማኖት ተመለሰ ለዚያችም ሃይማኖት የኒቅያ ማኅበር እጥፍ እንድትሆን በልቡ አስቦ ፲፻፴፮ ኤጲስ ቆጶሳትን አቆመላት፣ቀበሮዎች በዙ ሃይማኖትም ጐደለች ተኩላዎች በዙ የምሥጢር በጎችም ተበ ተኑ ሐሰትን የሚያስተምሩ በዙ፣ከጉባኤያቸውም የመንፈስቅዱስ ጸጋ ተለየ ስለ ሃይማኖት ቀንቶ ጥርሱን ከተነቀለ የጺሙም ብዙው ከተነጨ ከዲዮስቆሮስ ጋር ሆነ።

፴፬ የመርቅያን ወቀሳ እነሆ በምእመናን ዘንድ እስካሁን ድረስ ስለተበላሸ ሃይማኖቱ ስለ ረከሰችም እምነቱ። የዝንጉዎች መታሰቢያ ለዘ ላለም ከወቀሳና ከስድብ ጋር ይኖራልና። እነሆ ሁለተኛ የቈስጠንጢኖስ የሃይማኖቱ መታሰቢያ እነኋት እስከዛሬ ድረስ ከፍጹም ምስጋና ጋር ትኖራለች የጻድቅ መታሰቢያ ለዘላለም ከማመ ስገንና ከማድነቅ ከማክበርም ጋር ይኖራልና።

፴፭ ዚህም በኋላ በኒቅያ የነበሩ የቅዱሳን ማኅበረተኞች ለክርስቲያን ወገን ሁሉ የቀናች ሃይማኖትን ሠሩ እንደዚህ አንድ ሆነው ከተወ ደደ ንጉሥ ከቈስጠንጢኖስ ዘንድ በኢየሱስ ክርስቶስ ሃይማኖት ቤተክርስቲያንን እንድናነሣት እንድናጸናትም ሥልጣንን አገኘን ይህንንም የተላለፈ ሰይፍ ይለፍበት። አሜን፡ ወአሜን።

፴፮ የሰይጣን ደቀመዝሙር አቡርዮስን ለመውቀስ የተጻፈች ድርሳን ተፈጸመች ስለ ኃጢአቴ የተናቅሁ ስለእምነቴ ግን ከናዝራውያን ወገን ስለጥምቀቴም የክርስቲያን ታላላቆች የሐዋርያት ልጅ የሆንሁ በሃይማኖት ዝናር የታጠቅሁ በሜሮን ቅባት የታተምሁ እኔ ምስኪን ጊዮርጊስ አጻፍሁአት። ለአብና ለወልድ ለመንፈስቅዱስም ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን።

..........///..........